

סימנים ראשונים בארץ ישראל:

שמעון באואר: בעקבות ישוע – מסקנדינביה לירושלים העותמאנית

גרשון נראל

שמעון (סימון) באואר (Bauer) נולד בשנת 1862 בגאטנברג, שבדיה, למשפחה יהודית מסורתית. בילדותו עברה משפחתו לדנמרק והתיישבה בעיר הבריה, קופנהאגן. שם נפטר אביו כשמעון היה בגיל בר-מצווה. בבית הספר נתקל שמעון בהערות אנטישמיות, ואף הואשם אישית בכך ש"הרג את ישוע". כשסיפר על כך לאימו ושאל אותה בבכי "מיהו ישוע זה?" היא גערה בו, ודרשה שלא יזכיר את השם הזה לעולם. לפיכך, בנערותו הוא התרחק מכל מקום שבו הזכר שמו של ישוע.

שמעון הצעיר החליט לחפש את עתידו בעיר ארנדל

שבנורבגיה. לפני שעזב את בית אימו, היא הזהירה אותו לבל

ישכח את אלוהי ישראל, אך כבר בראשית דרכו בארנדל הסתיר שמעון את זהותו היהודית. לאחר תקופה מסוימת שבה ניסה להתרחק מעניינים רוחניים אך לא מצא מרגוע לנפשו, הוא החל להתפלל, לצום ולחפש את דרכו לאלוהים. בעקבות חוויה אישית הוא מצא בישוע את המשיח היהודי והאמין בו. תגובתם של אימו ושל קרוביו היתה קשה, והסבה לו צער רב.

באואר לא שמר את אמונתו רק לעצמו, וביקש לבשר את האמונה בישוע במיוחד באוזני אחיו היהודים. הוא הקדיש שנתיים ללימודי תיאולוגיה בסטוקהולם, ובנוסף לכך למד רפואה והוסמך לתפקיד של אח מעשי. לאחר שסיים לימודי תיאולוגיה נוספים בקריסטיאניה (היא אוסלו, בירת נורבגיה),

הוא נשלח בעזרתם של מיסיונרים נורבגיים לבשר את בשורת ישוע ליהודים בפרס. במשך שלוש שנים הוא בישר בהרי הקווקז ובפרס, ובשלהי 1892 חזר לקופנהאגן עם אשתו (שהיתה ממוצא ארמני) ובנו. משם הוא פעל במסגרת "מיסיון העיר" של קופנהאגן, וסיפר ליהודי דנמרק על ישוע. אך עיניו היו נשואות לארץ ישראל.

ואכן, בשנת 1896 הגיע באואר לירושלים עם אשתו ובנו שמואל. בירושלים הוא הקפיד לפעול כשליח עצמאי, ולא נתמך בצורה ממוסדת על ידי ארגון מיסיונרי כלשהו. יחד עם זאת היו לו קשרים ענפים עם יחידים וארגונים שונים, שבין השאר גם דאגו לפרנסתו. בסתיו 1899, למשל, הוא פגש בירושלים את דוד ברון (Baron), מי שניהל במשך שנים רבות את החברה היהודית לבישור – "עדות משיחית לישראל" (Hebrew Christian Testimony to Israel) – שמרכזתה היה בלונדון. בין באואר לברון נקשרו קשרי ידידות הדוקים, וברון פירסם

ברבעון החברה שלו – "העם המפוזר" (The Scattered Nation), שיצא לאור לראשונה ביוני 1894, את דבר פגישתם בירושלים. בגיליון מס' 24 מאוקטובר 1900 תיאר דוד ברון כיצד הדריכו אותו שמעון באואר ואשתו במסעותיו בארץ. כלומר, לצד עבודת הבישור שלו עבד באואר גם כמורה דרך.

בירושלים פעל באואר לגיבושה של זהות עצמאית בקרב היהודים המאמינים בישוע, והבליט את לאומיותו העברית והישראלית באמצעות השתייכותו לארגון של יהודים חסידי ישוע. בשנים 1899-1901 הוא תרם לפעילותה של "האגודה הירושלמית של העברים הנוצרים"

(The Jerusalem Hebrew Christian Association).

באואר היה פעיל בוועד הפועל של האגודה, וסייע בארגון הכנסים שלה. גוף זה חרט על דגלו יצירת אחדות בין כלל היהודים חסידי ישוע בארץ ישראל, מתוך שאיפה להידמות לקהילה הראשונה שפעלה בירושלים לפני אלפיים שנה, ובמטרה לממש את החזון של "חידוש ימינו קדם".

בשלב זה אין בידינו פרטים נוספים אודותיו. שמו גם אינו מופיע ברשימת הטמונים בבית הקברות הפרוטסטנטי שעל הר ציון. □

© 2003. כל הזכויות שמורות לגרשון נראל. אין להעתיק מאמר זה או חלקים ממנו ללא רשות (בכתב מהמחבר).

למעלה: שמעון באואר ורעייתו, ירושלים, 1899

למטה: כותרת הרבעון "העם הנפוץ" בהוצאת החברה "עדות לישראל", לונדון

The Scattered Nation.

QUARTERLY RECORD

OF THE

Hebrew Christian Testimony to Israel.